

РЕШЕНИЕ

№ 7124

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7177** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс/АПК/ вр. чл.172 ал.5 от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Р. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к О. 2, [жилищен адрес] вх.“б“, ап.39, чрез адв. Б. – САК с посочен по делото съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, офис 311, тел:[ЕГН], ел.адрес:[електронна поща] срещу Заповед № 1943 от 29.06.2023г. за прилагане на принудителна административна мярка „временно спиране от движение на пътно превозно средство“ издадена от „младши автоконтролор“ Е. А..

Твърди се незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в противоречие с нормата на чл.171 т.2б.“в“ от ЗДвП с оглед факта, че жалбоподателката е притежавала валидно сключена застраховка „гражданска отговорност“ към момента на проверката. Иска се отмяната и.

Ответната страна - „младши автоконтролор“ Е. А., отдел „Пътна полиция“, СДВР, не изразява становище по жалбата.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр чл.172 ал.1 от ЗДвП и чл. 171 т.1 б.“б“ от ЗДвП, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава

подлежи на разглеждане по същество.

С оспорената заповед е установено от фактическа страна, че на 29.06.2023г. против Р. К. е съставен АУАН № 890345 от мл.автоконтрольор Д.,ПП,СДВР затова, че на 29.06.2023г., е управлявала собственият си лек автомобил Ф. Г.,рег [рег.номер на МПС] по [улица] с посока на движение от Б..С. към бул. Т.А. без сключена задължителна застраховка „гражданска отговорност“. На тази база е прието,че са налице материално-правните предпоставки на чл.171 т.2 б.“в“ от ЗДвП,поради което и на жалбоподателката е наложена ПАМ „временно спиране от движение на МПС“ за което не е сключена задължителна застраховка гражданска отговорност до сключването и.

По силата на чл.172 ал.1 от ЗДвП, Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Процесно обжалваната Заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, като по делото са приложени Заповед № 81213-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № Заповед № 513з-1618/26.02.2018г. на Директора на СДВР, както и кадрова справка за заеманата от И. Й., длъжност - към датата на налагане на процесната ПАМ и понастоящем.

Заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа изложение на фактическите и правни основания за постановяването и,респ. същата е в съответствие с чл. 146 т.2 от АПК вр. чл.172 ал.1 ЗДвП.

Относно законосъобразността на оспорения акт:

Видно от данните по делото, жалбоподателят е сключил на 19.05.2023г. застраховка „гражданска отговорност“ за лек автомобил Ф. Г. със застраховател ЗАД А. България,полица № BG/01/123001511153., съгласно раздел „НАЧИН НА ПЛАЩАНЕ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНАТА ПРЕМИЯ“ от полицата е уговорено заплащане на четири вноски,като първата е с дата 19.05.2023г., а следващата – 18.08.2023г. В полицата изрично е посочено,че при неплащане или непълно плащане на дължимата първа вноска покритието не влиза в сила и застраховката се прекратява автоматично към 24:00часа на датата на падежа и. Като застрахователен период е посочен 17,50ч на 19.05.2023г. до 24:00ч. на 19.05.2024г.

Представена е и квитанция от 19.05.2023г. издадена от „Уинърс Груп“ ЕООД за внесена от Р. К. сума в общ размер 71,08лв от които - застрахователна премия в размер на 70лв. по полица № BG/01/123001511153 иданък съгласно ЗДЗП в размер на 1.08лв. Квитанцията съдържа още означение на автомобила за който е внесена премията и означението „вноска 1 от 4“.

При служебна проверка се установява,че дружеството „Уинърс Груп“ ЕООД осъществява дейност по застрахователно посредничество като застрахователен брокер и е вписано под рег. № 11-591 (съгласно решение на Комисията за финансов надзор № 540Б/10.05.2017г.) в публичния регистър на застрахователните брокери, воден от Комисията за финансов надзор на основание чл.30, ал.1, т.12 от Закона за комисията за финансов надзор. Като лице издало квитанцията е посочен Г. К., същото лице, издало и застрахователната полица от името на ЗАД А. България.

Приложена е още и разпечатка от справка на интернет страницата на Гаранционния фонд видно от която към дата 29.06.2023г. МПС с рег. [рег.номер на МПС] има

активна застраховка „гражданска отговорност“.

При служебна справка на интернет страницата на Гаранционния фонд за датата 29.06.2023г. съдът също установява, че към посочената дата жалбоподателката е имала валидно

склучена

застраховка/виж

<https://www2.guaranteefund.org/bg/%D0%B8%D0%BD%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B5%D0%BD-%D1%86%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%8A%D1%80-%D0%B8-%D1%81%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BA%D0%B8/%D1%83%D1%81%D0%BB%D1%83%D0%B3%D0%B8/%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B5%D1%80%D0%BA%D0%B0-%D0%B7%D0%B0-%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%B4%D0%BD%D0%B0-%D0%B7%D0%B0%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%85%D0%BE%D0%B2%D0%BA%D0%B0-%D0%B3%D1%80a%D0%B6%D0%B4a%D0%BD%D1%81%D0%BAa-%D0%BE%D1%82%D0%B3%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D1%80%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82-%D0%BD%D0%B0-%D0%B0%D0%B2%D1%82%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%B1%D0%B8%D0%BB%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%82%D0%B5#validgo/>, като същата е прекратена на 15.09.2023г.

По делото е представено и уведомление от 25.06.2023г. по чл.574 ал.10 от КЗ с което ГФ уведомява жалбоподателката, че в регистъра по чл.571 ал.1 от КЗ към 25.06.2023г. няма данни за сключен и действащ договор за задължителна застраховка ГО за притежаваното от нея превозно средство. Като дата на изпращане на писмото е посочено – 30.06.2023г., като в текста му е записано, че в случай, че към 25.06.2023г. има действащ договор за ГО лицето следва да се обърне към застрахователя, тъй като само той може да подава и променя данните в Информационния център към ГФ.

Няма данни писмото изобщо да е връчено.

С оглед данните по делото съдът приема, че към датата на проверката, жалбоподателката е притежавала валидно сключен договор за застраховка ГО за собственото превозно средство. Същото се потвърждава от наличието на валидно сключена застрахователна полица, квитанция за заплатена такса и налична справка на интернет страницата на Гаранционния фонд. Дали към датата на проверка е било налице неизправност в комуникацията между застраховател и ГФ относно процесната ГО е въпрос напълно ирелевантен към настоящият спор. Индиции за такава неизправност следват от наличието на противоречие между изготвеният текст на посоченото по-горе писмо от една страна и от друга – от факта, че самият ГФ е отразил на интернет страницата си валидността на застраховката на жалбоподателката.

По силата на чл.483 ал.1 т.1 от КЗ Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение.

Съгласно чл. 490 ал.1 от КЗ в случаите на разсрочено плащане разсрочените вноски от застрахователната премия се плащат в срока, уговорен в застрахователния договор.

Видно от данните по делото и двете задължения са изпълнени от страна на жалбоподателката.

С оглед изложеното и предвид липсата на доказателства представени от страна на административния орган в съответствие с нормата на чл.170 ал.1 АПК и разпределената му доказателствена тежест, както и с оглед представените от жалбоподателя неоспорени по делото, доказателства, следва да се приеме, че процесната заповед е незаконосъобразна и трябва да бъде отменена.

Предвид изхода от спора и в съответствие с нормата на чл.143 ал.1 АПК основателна се явява и претенцията на жалбоподателя за присъждане на съдебно деловодни разноски в размер на 1200лв,заплатено адвокатско възнаграждение,с приложена разписка удостоверяваща заплащането на сумата, плюс 10лв. заплатена държавна такса или общо – 1210лв.

Поради това и на основание чл.172 ал.2, предл.второ от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 1943 от 29.06.2023г. за прилагане на принудителна административна мярка „временно спиране от движение на пътно превозно средство“ издадена от „младши автоконтрольор“ Е. А..

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. С. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к О. 2, [жилищен адрес]вх.“Б“, ап.39, съдебно-деловодни разноски в размер на 1210/хиляда двеста и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: